

[Askjær Jørgensen]

tilbage til natvægterstadiet. Heri er vi også enige. Det, vi ønsker, er naturligvis at skruer udviklingen fremad, men når man så spekulerer på, hvad der egentlig er grundlaget for, om samfundet går tilbage i udvikling eller det går fremad i udvikling, indser man, at det netop er, at vi får samfundets funktioner, de funktioner, som vi alle ønsker skal udføres, udført billigt muligt. For jo billigere vi får enhver aktivitet gjort, jo bedre kan vi klare os i konkurrence med omverdenen, jo mere kan det gå fremad. Hvis der er aktiviteter, der kan gøres billigere og bedre af den private sektor, sparer den offentlige sektor naturligvis penge herved, og jo bedre det går med statens finanser, jo længere kommer vi væk fra natvægterstadiet.

Jeg mener faktisk, at vi indtil regerings-skiftet var direkte på vej ind i en samfundssituation, der lå mindst 100 år tilbage i udviklingen på grund af den økonomi, som den tidligere regering havde bragt til veje. Jeg mener faktisk ikke, der var penge tilbage til noget som helst velfærd. Hvis man skal se på, hvem der fører udviklingen frem, og hvem der fører den tilbage til natvægterstadiet, vil jeg gerne medgive den nye regering, at man i højere grad er på vej fremad nu, og at man indtil regerings-skiftet var på vej i retning af noget, der kunne ende med, at vi stod på natvægterstadiet igen.

Så var der en anden ting, der skurrede lidt i ørerne på mig. Finansministeren sagde, at den private sektor ikke skulle hente store profitter, men det er således, at den private sektor igennem årene har hentet milliardbeløb direkte op af statskassen. I fremskridtspartiet foretrækker vi, at den private sektor – i fri konkurrence med andre, for vi skal ikke have det dér, som landbruget har været inde på med ferskvareterminaler, som er monopol – skal have lov til at tjene lige så store profitter, de kan, men til gengæld skal der ikke drysses milliarder ud i erhvervsstøtteordninger til syge virksomheder.

Jeg vil også kvittere for det, jeg har hørt fra regeringens side, og som til en vis grad blev bekræftet af finansministeren, at der skal laves ligelige betingelser, når det drejer sig om afgifter, f.eks. moms og den slags ting. Vi er helt enige.

Hvad angår forsyningsselskabet, har jeg sat mig for at undersøge forholdene og har ikke nøjedes med det, man har fortalt mig.

Hvis man ringer til det forsyningsselskab, som finansministeren mener er privat, finder man ud af, at de deler telefon med Naturgas Syd, og at de har til huse hos Naturgas Syd. Når man ellers opretter private erhvervsvirksomheder, er det ikke så almindeligt, at man deler kontor og telefon med f.eks. energiministeren eller rådhuset, så der er altså noget, der skurrer, der er noget, der knaser, hr. finansminister.

Men for god ordens skyld og for at gøre regeringen en tjeneste og i anledning af, at det nu er første gang, vi har en privatiseringsdebat i folketinget – det er det, fremskridtspartiet gerne har villet have i al den tid, vi har været herinde, og vi synes faktisk, at vi er nået et stykke videre ved, at vi nu har en privatiseringsdebat for første gang i det danske folketing – så skal jeg markere dette ved at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget pålægger regeringen ikke blot at tale om privatisering, men virkelig at gennemføre privatisering, også når det gælder de aktiviteter, som f.eks. Forsyningsselskabet F.S.82 i Sydjylland har iværksat, går folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

I fortsættelse heraf skal jeg opfordre finansministeren til endnu en gang at prøve at finde ud af, hvem det egentlig er, der har etableret det selskab. Jeg har forstået det sådan, at forsyningsselskabet har samme formand og stifter som Naturgas Syd. Jeg har også ladet mig fortælle, at det er formanden for Naturgas Syd, der har oprettet det. Jeg har også set nogle steder i pressen, at man har sagt, det var for at konkurrere olieselskaberne ud. Hvis det er kommet dertil, at de, der egentlig er valgt til at drive offentlige foretagender, skal tage sig af sådanne opgaver, så mener jeg faktisk, de går for langt.

Som situationen er omkring Naturgas Syd og de familieband, der eventuelt kan være, er det nok begrænset, hvor langt jeg kan komme ad den vej. Derfor skal jeg blot slutte med indtrængende at anmode især venstres ministre om at være meget opmærksomme på, hvad der bevæger sig i familieforetagerne, der er knyttet til Naturgas Syd. Det tror jeg man vil være tjent med; jeg tror, man vil gøre sig selv en tjeneste med det.